



Dne 14. července t. r. se koná ve městě Nový Malín na Moravě tryzna za československé mučedníky. V hlubokém smutku skláníme hlavy nad světlou památkou nevinných obětí fašistické zvěle...

# ZPRAVODAJ

## Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel

4/91

### Malínské oběti stále žalují Vrahové nebyli nikdy potrestáni

V Lucku na Volyni vycházející úřední okupační plátek "Deutsche Ukraine Zeitung" přinesl v jednom ze svých červencových čísel roku 1943 stručnou úřední zprávu o tom, že "v rámci vyčišťovacích operací proti banditům bylo v obci Malín zničeno přes šest set banditů. Při této operaci se zvláště vyznamenal Obergefreiter Ziennert, který byl za prokázanou statečnost vyznamenán Železným křížem."

Co se ve skutečnosti skrývalo za touto stručnou, hrůznou zprávou? Zač si Ziennert vysloužil Železný kříž? Tak začíná článek, který před lety napsal českomalínský občan,

který se jen zázrakem zachránil, pan J. A. Martinovský. Dnes již zesnulý autor článku dále pokračuje:

"Časně ráno 13. července 1943 silné oddíly SS, wehrmachtu a četnictva obklíčily Ukrajinský Malín a s ním těsně sousedící Český Malín. Němci pod záminkou kontroly osobních dokladů vyhnali všechno obyvatelstvo na náves. Zde je rozdělili na několik skupin, zvláště muže, zvláště ženy s dětmi. Všechny pak označili jako "Zivilgefangene", jako by je schytali někde se zbraní v ruce a neodtrhli od jejich denní práce.

Ženy s dětmi zabnali do několika stoďáků v Českém Malíně. Muže do pravoslavného kostela, budovy selsovětu a školy v Ukrajinském Malíně. Budovy polili hořlavlinami, naházeli dovnitř ruční granáty a zapálili. Stříleli po každém, kdo se pokusil z hořících domků uprchnout. Malé děti nabodávali na bodáky a vhažovali do ohně. Z hořících budov se podařilo zachránit pouze dvěma mužům a třem ženám, kteří pod ochranou clony dýmu uprchli a skryli se v zabradách. V nemocnici fašisté postřelili na lůžkách nemocné neschopné pohybu. Do sklepa pod nemocnicí, kam se někteří nemocní ukryli, naházeli ruční granáty.

Z ostatních občanů se zachránili jen ti, kteří osudného dne byli mimo obec a na čtyřicet mužů, jež fašisté vybrali k odehnání hospodářského zvířectva do Olyky, kde měli být rovněž zastřeleni. V noci se jim však podařilo uprchnout.

Vystěbovalci z Lounska, když v roce 1870 zakládali obec Český Malín, netušili, jaký osud ji stihne! Na 374 Čechů, z toho 104 mužů, 161 žen, mezi nimiž byly i těhotné a 105 dětí zde bylo zavražděno a upáleno, dále pak zde bylo zavražděno a upáleno 26 Poláků žijících v Č. Malíně a 132 Ukrajinců z Ukrajinského Malína. Byli zavražděni způsobem, za který by se zřejmě styděl Attila i Džingischán!

Popel a kosti malínských mučedníků odpočívají společně ve stínu lip na malínském hřbitově, ve společné bratrské mohyle."

Vinníci malínského zločinu nebyli doposud potrestáni. Jak uvádějí svědci, byl mezi nimi sám kreislandwirtleutnant Friedrich Vogl, německý, údajně i český mluvící četník Málek a německý voják Martin Levandovský.

Zamyslíme-li se dnes, po 48 letech nad českomalínskou tragedií a nedávnými požadavky sudetských Němců z norimberského sjezdu nemůžeme jinak, než položit si otázku: mají vůbec nějaké morální právo bývalí příslubovači Hitlera klást našemu státu a našim národům nějaké požadavky o návratu či vyrovnání?

### Prohlášení

#### Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel k požadavkům sudetských Němců vůči Československu

Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel se v souladu s petičním zákonem obrací na předsedu vlády České a slovenské federativní republiky pana Mariána Čalfa s žádostí, aby při jednání s představiteli Spolkové republiky Německo o uspořádání vzájemných vztahů nebyly brány v úvahu požadavky vůči Československu, vznesené na 42. sudetoněmeckých dnech, konaných 17. a 18. května 1991 v Norimberku.

Ztotožňujeme se s argumentací, kterou k této otázce vypracoval a v "Prohlášení české a slovenské občanské iniciativy k 42. sudetoněmeckým dnům" vyjádřil Český svaz bojovníků za svobodu. Tuto argumentaci doplňujeme zobecněnou zkušeností, kterou získaly čtyři generace Čechů, žijících na Volyni v letech 1868 až 1947 v mnohonárodnostním prostředí Ukrajinců, Poláků, Židů a Rusů. Tyto národní pospolitosti žily v relativním souladu vždy jen do doby, než určité skupiny nebo jednotlivci nezačali při boji o svou moc rozpoutávat nacionální vášně. Takových období jsme na Volyni zažili my a naši předkové několik.

Jsme přesvědčeni, že z hlediska perspektivních zájmů národů ČSFR a SRN je nezbytné ponechat poválečné řešení sudetské otázky v plné platnosti. Vzájemné předkládání seznamů křivd (pro Čechy na Volyni bylo nejtragičtější vyvraždění obyvatel a zničení obce Český Malín a Michna-Sergejevka fašistickými trestními oddíly), žádání omluv, reparací, odškodnění, restitucí, uplatňování "práva na vlast" apod. podle představ pouze jedné strany by vyvolávalo další křivdy, které by neustále jítily vztahy mezi obyvateli našich sousedících států.

Je na vládě SRN, aby přesvědčila zástupce Svazu sudetských Němců, že uplatňování jejich požadavků není v zájmu perspektivního rovnoprávného uspořádání poměrů v Evropě, a tudíž ani v zájmu německého národa.

Poznámka: Prohlášení bylo ve formě petice zasláno předsedovi vlády ČSFR dne 17.6.1991 a již 26.6.1991 došla odpověď:

Vážený členové petičního výboru, potvrzujeme příjem Vašeho prohlášení, které bylo doručeno předsedovi vlády ČSFR panu Mariánu Čalfovi.

Děkujeme Vám za Váš postoj, který vyjadřujete ve svém Prohlášení.

Vaše názory a připomínky k návrhu připravované smlouvy mezi ČSFR a SRN byly vzaty k informaci.

Podáváme Vám tímto zprávu a prosíme, abyste ji vzali na vědomí.

Ředitel odboru občanských záležitostí

## Černobylským dětem

Naši krajané nezapomínají na černobylské děti a snaží se jim všemožně pomoci při jejich vstupu do nového prostředí. Pan Boris Hajný z Karlových Varů věnoval "na přilepšenou" těmto malým krajanům 100,- Kčs. Tutéž částku věnoval také pan Petr Bliml z Vratislavic u Liberce, Kčs 200,- věnovali pan Václav Mráček a Josef Štorek, oba z Chotyně na Liberecku. Pro děti od Černobylu, které byly umístěny ve Stráži pod Ralskem, aby se tu procvičili hlavně v češtině, věnovali žáci bývalé české školy v Lucku 1.000,- Kčs.

Koncem května se sešli naši krajané na Litoměřicku. Také oni nezapomněli na postižené děti od Černobylu. Provedli tu tedy sbírku v jejich prospěch, která vynesla 2.420,- Kčs. Za 220,- Kčs pro ně zakoupili cukrovinky a částku 2.200,- předala paní Miluše Dědková vedoucí dětské skupiny paní Ludmile Faltusové. Manželé Zemanovi z Litoměřic pro ně nakupili 120 kremrolí.

Finance, sladkosti, ale i značné množství spodního prádla a ošacení předala černobylským dětem kon-

cem května ve Stráži pod Ralskem paní Miluše Dědková, pan Miroslav Novák a manželé Zemanovi. Byl to vlastně takový krásný dar volyňských krajanů z Litoměřicka ke Dni dětí. A ty jim za to zazpívaly známé české písně a zádušněvité písně ukrajinské.

Členové naší organizace na Litoměřicku věnovali ve prospěch černobylských dětí 3.570,- Kčs. Jak nám sdělila členka přípravného výboru SČVP z Litoměřicka - paní Miluše Dědková, navštívila litoměř-

řická delegace dětí od Černobylu ve Stráži pod Ralskem již podruhé o to 17. června t. r. Na kapesném bylo dětem předáno 2.980,- Kčs a naši členové z Liberecka jim věnovali 500,- Kčs. Obětaví manželé Zemanovi z Litoměřicka opět připravili a obdarovali děti velkým množstvím kremrolí.

Koncem června odjely děti z Ralska zpět domů, na Ukrajinu. Mohly sice zůstat nadále - byl pro ně připraven další pobyt v pionýrských táborech, ale zatoužily, po několika měsíčním pobytu u nás, po rodičích ...

## Tiskový fond

Další finanční dary stále docházejí na tiskový fond od našich členů, kteří tak chtějí zabezpečit vydávání našeho malého občasníku, který je spojuje - vždyť vlastně dnes jsme roztroušeni snad po celé České republice. A dokonce i mimo ní.

Na členské schůzi v Karlových Varech, kdy byli voleni delegáti na naši konferenci přispěli na tiskový fond částkou 50,- Kčs : pan Josef Prokůpek, Josef Froněk a Ludmila Jančová z Ostrova. 100,- Kčs věnovali Larisa Zá-

branská, Zofie Beková a Boris Hajný. 150,- Kčs věnoval Josef Drozdík z Borohrádku.

Při příležitosti setkání žáků bývalé české matiční školy v Lucku, které se konalo na Českolipsku, provedli pořadatelé sbírku na tiskový fond, která vynesla 480,- Kčs. V Žatci se sešli na posezení žáci tří bývalých matičních škol na Volyni : školy omelánštinské, rovenské a zdolbunovské. Sběrka na tiskový fond tu vynesla částku 3.055,- Kčs. Účastníci "Horšovskotýnské středy" také nezůstali pozadu - na tiskový fond přispěli částkou 830,- Kčs.

Po 100,- Kčs věnují na tiskový fond paní Marie Kubínová z Brna, Helena Kalášová z Loučovic na Českokrumlovsku a pan Josef Volanec z Pšovlk. Zdeňka Mrázková nám zaslala za Teplický region výsledek sbírky, který vynesl 560,- Kčs a známá naše překladatelka z ukrajinštiny, paní V. A. Abžoltovská - dcera významného menšinového pracovníka v Rusku před první světovou válkou V. Kliča - věnovala na tiskový fond 500,- Kčs.

Všem dárcům co nejsrdečněji děkujeme a slibujeme, že jejich dary využijeme co nejučelněji! (Dary, které došly po 18. červnu budou zveřejněny v dalším čísle našeho Zpravodaje)

## Z porady přípravného výboru

Porada přípravného výboru (v poradě třetí), která se konala dne 11.6. 1991 v Praze se zabývala stavem členské základny, přípravou ustavující konference Sdružení, stavem spolupráce s černobylskými krajaní a projednáním a přijetím petice k požadavkům sudetských Němců, vznesených na 42. sudetoněmeckých dnech.

Ke dni konání porady vzrostl počet členů Sdružení na 1233. Bohužel, přes snahy předsednictva se nepodařilo najít členy přípravného výboru, kteří by zastupovali Tachovsko, Lanškrounsko a Českokrumlovsko. Velmi nízká aktivita při náboru členů je i nadále na Chebsku, Lounsku, Ústecku, Mostecku a Rakovníku.

Podle průběžné zprávy tajemníka o přípravě konference, která se bude konat dne 14. 9. 1991 v Praze, bylo v regionech zvoleno 156 delegátů (včetně členů přípravného výboru) a zbývá zvolit 10-14. Nejsložitějším úkolem při přípravě konference je vyhledat a přesvědčit aktivní členy, aby kandidovali na nejrůznější funkce ve Sdružení, které i nadále zůstávají neplacené. Po stránce organizační je konference v podstatě zajištěna.

Spolupráce s černobylskými krajaní se rozvíjí až na výjimky uspokojivě. Přípravný výbor rozhodl nabízet repatriantům, zejména z Ukrajiny, členství ve Sdružení s tím, že po dobu tří let nebudou platit členské příspěvky, o čemž píšeme jinde.

Přípravný výbor přijal petici k otázce sudetských Němců, jejíž text zveřejňujeme v jiném místě. Byla zaslána dne 17.6.1991 předsedovi vlády ČSFR JUDr. Marianu Calfovi. Zároveň byla předána předsedovi ÚV ČSBS jako výraz podpory argumentace, obsažené v "Prohlášení české a slovenské občanské iniciativy k 42. sudetoněmeckým dnům, konaným 17.-18.5.1991 v Norimberku", vypracované odborníky Svazu bojovníků za svobodu.

Ing. Jiří Hofman, tajemník SČVP

## Co budou dělat

Tuto otázku si jistě kladou naši členové, zejména pak členové přípravného výboru ve všech regionech, protože ne všichni chtějí být jen pasivními členy - mnozí jsou si vědomi toho, že mohou aktivně přispět k plnění základních cílů naší organizace : přípravě trvalé expozice v muzeu a doplnění bílých míst v dějinách naší bývalé menšiny. Přemýšleli o tom i na Litoměřicku a Vyškovsku a připravili si plány činnosti.

Litoměřičtí chtějí mimo soustavného náboru členů udržovat stálý (třeba jen i písemný) styk s reemigranty od Černobylu, podle potřeby jim pomáhat, dále chtějí blahopřát svým členům při jejich kulatých výročích a připravují také Václavské posvícení.

Obdobný plán činnosti si připravili

naši členové i na Vyškovsku. Je však obšáhlejší o některé další akce. Budou například spolupracovat s vyškovským muzeem, připraví seznam volyňských Čechů z Vyškovska (žijících i zesnulých), shromažďovat potřebný materiál historické povahy pro muzeum, uzavřít dokonce o ediční a publikační činnosti. Důrazně se staví za ponechání platnosti poválečného řešení sudetské otázky. O své práci hodlají informovat představitelé okresního úřadu, starosty některých obcí a rektora VVS PV ve Vyškově a získat jejich podporu.

Pokud momentálně nevíte jak do toho, využijte náměty a zkušenosti z Litoměřicka a Vyškovska.

## Budujeme muzeum

Předseda našeho Sdružení prof. Ing. M. Satava, CSc., se obrátil na ministra kultury České republiky pana Milana Uhdeho, s žádostí o pomoc při zřizování muzejní expozice volyňských Čechů. Z odpovědi pana ministra Uhdeho vyjímáme;

Vážený pane profesore, o Vašem záměru zřídít trvalou expozici o životě, historii a kultuře české menšiny na Volyni jednalo ministerstvo kultury ČR s Národním muzeem v Praze. Národní muzeum oceňuje iniciativu Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel a je ochotno stát se odborným garantem sestavení celistvého přehledu historie našich krajanů na Ukrajině.

Pro první fázi však nedoporučuje budování definitivní stálé expozice,

ale jako reálnou navrhuje putovní informativní výstavu, která by se posléze stala jádrem expozice stálé. Pro trvalou expozici zatím není k dispozici výstavní prostor.

Dále pan ministr konstatuje, že příprava aktuální výstavy ve spolupráci s Národním muzeem v Praze bude dobrým základem pro realizaci trvalé expozice a umožní nabídnout výstavu co nejdříve okruhu návštěvníků u nás a v případě zájmu i v zahraničí. S Národním muzeem v Praze je možné jednat i o částečném finančním podílu na zajištění výstavy v roce 1992.

Jak tedy vyplývá z dopisu pana ministra, patronem, čili odborným garantem naší expozice se stává naše

největší muzeum, známé svými sbírkami na celém světě. Takovou příležitost jsme dosud neměli! Teď je tedy na nás, kolik vhodných exponátů a potřebných modelů dovedeme shromáždit, případně vyrobit. Jak jsme se přesvědčili v Zatci, kde se u našeho krajanu Jaroslava Sochora potřebné exponáty shromažďují, není situace nijak růžová. Paní Brzáková poslala ošátku a proutěný košík, s kterým její matka v minulém století přijela do Ruska, je tu několik fotografií, výšivek, brožur, hudebních skladeb, polský hasičský kalendář z roku 1927, kde jsou umístěny snímky mnoha českých hasičských spolků, plánky a mapy některých obcí. Zatím je to velmi, velmi málo a pravděpodobně bude třeba, aby naši důvěrníci a funkcionáři postupně navštěvovali volyňské rodiny a pokusili se zlepšit situaci. Upozorňujeme, že nejde vždy o originály - počítáme s tím, že v mnoha případech budou stačit kopie a i makety.

Každý z nás by měl přemýšlet o tom, čím do našeho muzea přispěje!

## Českým repatriantům z Ukrajiny

Vážení krajané,

vaše i naše předky zaval osud v minulém století na Ukrajinu, kde vy jste žili dosud a my do roku 1947, kdy jsme v počtu téměř 40 000 repatriovali do staré vlasti.

Upřímně vás doma vítáme!

V roce 1990 jsme založili Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel. Jedním z prvních úkolů, který jsme si dali, bylo napomáhat vašemu návratu do vlasti a po vašem usídlení usnadňovat vám zžití se s novým prostředím v České republice. Jsme přesvědčeni, že my, kteří jsme po své repatriaci byli v podobné situaci jako dnes vy, dovedeme vás chápat a můžeme zasvěceněji napomáhat vám, jak se orientovat v nové situaci.

S těmito cíli a v tomto duchu působí členové výboru a k tomu jsou vyzýváni řadová členové Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel. Nejde o organizování okázalých akcí, ale o navázání a udržování běžného přátelského styku mezi těmi rodinami, které si budou rozumět.

Nabízíme vám členství ve Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel s tím, že po dobu tří let od doby přijetí za členy, nebudete platit členské příspěvky a při tom budete rovnoprávními členy. Z připojených přihlášek za členy se dozvíte o hlavních cílech Sdružení. Pokud s těmito cíli souhlasíte a chcete se stát našimi členy, předejte vyplněné přihlášky členům výboru Sdružení poblíž vašeho bydliště.

Přejeme vám upřímně, abyste se zde v jak nejkratší době cítili opravdu doma!

Jménem výboru

Ing. Jiří Hofman, tajemník

Prof. Ing. Miloslav Satava, CSc, předseda

## Urgujeme

Abychom mohli dobře připravit ustavující konferenci našeho Sdružení, musíme včas znát počet delegátů z jednotlivých regionů a návrhy kandidátů do ústředního výboru. Tyto údaje k 20.6. jsme postrádali z Ústecka, Roudnicka, Olomoucka, Šumperka, Uničovska a Svitavska, kde máme na 160 členů.

Ptáme se členů přípravného výboru z těchto regionů: chcete vážně zůstat mezi posledními?

## Jak se na to dívá paní Javůrková

Ptáte se kdo je paní Naděžda Javůrková? Rádi vám odpovíme: ještě před několika týdny občanka české vesnice na Ukrajině Zubovka, nyní občanka obce Rovné na Sokolovsku, kam přestěhovala. Je v důchodu, neslouží jí dobře nohy, ale jinak ráda vzpomíná na minulost. Až do roku 1935 byla učitelkou na české škole, pak se čeština na Ukrajině přestala vyučovat. Je absolventkou českého pedagogického institutu v Kyjevě. Požádali jsme ji, aby nám napsala své první dojmy z nového domova. Napsala nám dlouhý dopis z něhož citujeme:

"... Úřady před námi skrývaly skutečné důsledky černobylské havárie. Teprve když se začala zvyšovat úmrtnost, obzvláště u dětí, zvyšoval se také počet různých onemocnění (bolení hlavy, mdloby, rakovina, zvětšování štítné žlázy atd.) bylo rozhodnuto, že některá města a vesnice bude nutno vystěhovat.

Na československém konzulátě v Kyjevě nám poradili, abychom se obrátili na prezidenta V. Havla s žádostí o přesídlení do Československa. Po různých jednáních, která trvala více než rok, se to podařilo a první skupina dne 24. dubna t. r. odjela do Československa.

Těžké to bylo loučení se zemí, ve které jsme se narodili, kde jsme přežili revoluci, občanskou válku, kolektivizaci, hlad v roce 1933, pak druhou světovou válku, ve které padlo mnoho našich občanů. Vzali jsme si hrstičku země z každého hrobu svých nejdražších...

Když jsme přijeli do Čech, přijali nás jak se náleží - nemůžeme si stýskat na nic, krásné nás na středisku ubytovali, strava byla vynikající, velkou péči věnovali mamince s třítydenním dítětem. Pečovali o nás lékaři, mne například vezli sanitkou až do Plzně, kde po prohlídce připravili můj chorobopis

a dali mi léky. Zatím čekám a to již celý měsíc, kdy na můj chorobopis bude někdo reagovat. Tady v Rovné není zdravotní středisko, léky mi docházejí...

Jinak byty máme většinou uspořádány, všichni, kdo chtějí pracovat dostali práci, ale my, důchodci ještě nevíme, jak nám budou vyplácet důchod a jak to bude s penězi, které jsme dostali za naše domky. Nepořádek, který je vedle paneláku, jako koptivy a další plevel, snad přičiněním našich předstenců brzo zmizí a objeví se tu květiny, na které jsme zvyklí z domova. Mám obavy, jak to bude dále s námi - důchodci, ale snad si zvykne...

S troškou nostalgie i nejistoty dopis paní Javůrkové končí. A nám nezbyvá, než se obrátit na naše členy: až se ve vašem okolí usídlí noví reemigranti z Volyně nezapomněte jim poradit, jak si mají počínat a na koho se obracet, když potřebují nějakou pomoc. V těchto prvních dnech a týdnech to budou jistě velmi potřebovat.

## Tři krajská setkání

Podle zpráv, které jsme dostali, uskutečnila se v červnu tři setkání našich krajanů. První bylo již 1. června ve Stvolinkách u České Lipy. Sešli se tu bývalí žáci soukromé školy České matice školské z Lucka. Není to jejich první setkání a jsme přesvědčeni, že ani poslední. Hovořilo se tu nejen o minulosti, ale i o současnosti: potřebě pomoci našim krajanům od Černobylu a naší volyňské organizaci. S velmi příznivým ohlasem se tu setkala zpráva o vzniku Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel i vydávání Zpravodaje. Napsali nám o tom pan A. Peca z Mariánských Lázní a pan R. Kubišta z Mladé Boleslavi.

V Žatci se setkali 15. června bývalí žáci tří matičních škol a to školy omeňanštinské, rovenské a zdolbunovské. Setkání se zúčastnil tajemník SCVP ing. J. Hofman a starosta města Žatce Ing. J. Fousek. Přijeli i bývalí žáci, kteří nyní žijí v Kanadě a SSSR. V úvodu přátelského setkání seznámili zástupci jednotlivých škol přítomné s historií těchto soukromých škol a představili jejich účastníky.

V průběhu společné zábavy, která následovala po slavnostním úvodu, mnoho přítomných podalo přihlášky a roz-

šířilo tak řady naší organizace, která za své hlavní poslání považuje vytvoření expozice volyňských Čechů v některém muzeu v ČR a sepsání obsáhlých, nezkrácených dějin této bývalé české menšiny. Na financování těchto záměrů provedli shromáždění dobrovolnou sbírku, která vynesla překvapující vysokou částku - 3.055,- Kčs!

Další setkání, za účasti více než 250 krajanů od Rovna, Lucka a Dubna se konalo 23.6. v Suchdole nad Odrou. Také tohoto setkání se zúčastnil starosta města pan J. Navrátil a náš neúnavný tajemník ing. Hofman a další hosté. Nechybělo ani vystoupení padesátiletého pěveckého souboru, vedeného paní Věrou Brázdovou, proložené recitací básní volyňských autorů, zejména Jana Pospíšila. Nejstarším účastníkům setkání - paní J. Treslerové, M. Klabanové a A. Kabátovi, byly předány kyty. Proti současným požadavkům sudetských Němců byla schválena protestní petice.

Neopakovatelné byly zážitky mnoha účastníků, píše nám jeden z hlavních organizátorů setkání pan Václav Dubec ze Suchdola, kteří se mnohdy i více než 40 let neseťkali. Znovu se poznávali kamarádi z mládí i z válečných let. A co

bylo nejdojemnější? Ze se tu setkali dva příslušníci našeho armádního sboru v SSSR, kteří se po celou dobu pokládali za mrtvé!

Suchdolského setkání se neúčastnili jen volyňáci žijící dnes na Moravě, ale přijeli mnozí i z Karlových Varů, Ústí nad Labem, Děčína, Mimoně, Roudnice nad Labem a Poděbrad.

Vážený čtenáři, kdy Vy, Vaše vesnice, či jiná složka působící na Volyni připravujete své setkání? Napište nám o tom, rádi datum a místo tohoto setkání zveřejníme.

## Realizace plánů repatriace černobylských občanů

Ministerstvo pro hospodářskou politiku a rozvoj ČR na naši žádost sdělilo stav realizace repatriace do srpna 1991.

Květen 1991: 27 rodin - ROVNÁ okr. Sokolov. Za Sdružení spolupráci organizuje R. Hlaváček, 360 17 Karlovy Vary, ul. Javorová 361. Červen 1991: 5 rodin KOVÁRSKÁ, 6 rodin Jirkov okr. Chomutov. Za Sdružení spolupráci organizuje Jiřina Kačerová, 430 03 Chomutov, Blatenská 119.

2 rodiny POLICE NAD METUJÍ. Za Sdružení spolupráci organizuje Vladimír Tyrek, 551 01 Jaroměř, Na Zavadilce 627.

Červenec 1991: 1 rodina PETROHRAD u Žatce. Za Sdružení spolupráci organizuje M. Pánková, 438 01 Žatec, Volyňských Čechů 1707.

2 rodiny NOVÁ BYSTRICE a 4 rodiny ČESKÉ VELENICE okr. Jindřichův Hradec. 1 rodina KLENOVÁ okres Tábor.

2 rodiny NOVÉ HRADY okres České Budějovice. Za Sdružení spolupráci organizuje ThDr. P. Novák, 787 01 Šumperk ul. Kozinova 8a.

1 rodina MNÍŠEK POD BRDY a 1 rodina LIŠNICE okres Praha Západ, 12 rodin BUTOVES okres Jičín - za Sdružení se dobrovolný organizátor zatím nepřihlásil.

Srpen 1991: 2 rodiny VLACHOVO BŘEZÍ okr. Prachatice.

2 rodiny KLÁSTEREC V ORL. HORÁCH okres Ústí nad Orlicí. Za Sdružení spolupráci organizuje ThDr. P. Novák.

10 rodin STRÁŽ POD RALSKEM, okres Česká Lípa. Za Sdružení spolupráci organizuje M. Dědková, 421 01 Litoměřice, Lišková 59.

10 rodin OLOVÍ okres Sokolov. Za Sdružení spolupráci organizuje M. Pánková a R. Hlaváček.

2 rodiny LUŽE okres Chrudim, 2 rodiny ZLÍN. Za Sdružení se dobrovolný organizátor zatím nepřihlásil.

Přípravný výbor prosí členy a nečleny Sdružení, aby pomohli černobylským krajanům se orientovat ve způsobu života ve vlasti. Necht naváží neformální přátelské styky mezi rodinami a využijí k tomu výše uvedených organizátorů. U lokalit, kde organizátor není, necht se této práce dle možnosti ujme kdokoliv a sdělí svoji ochotu tajemníkovi Sdružení.

JIHO

## NEPŘEHLEDNĚTE!

● Upozorňujeme naše členy v USA a Kanadě, že důvěrníkem Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro Ameriku je pan George Pospíšil, 188 Andover-Sparta Rd. Newton, NJ 07860. Panu Pospíšilovi budeme zasílat všechny písemnosti týkající se naší organizace a také Zpravodaj, který bude členům v USA a Kanadě distribuovat. Bude také inkasovat členské příspěvky. Pokud jste neměli možnost svůj členský příspěvek uhradit, zašlete jej laskavě na jeho adresu. Děkujeme Vám.

● Pravidelné setkání členů Sdružení, ale i ostatních volyňských Čechů na Litoměřicku se bude konat vždy první pondělí v měsíci od 15 hodin. Kde? V Klubu důchodců v Litoměřicích.

● Také na Karlovarsku se budou pravidelně scházet členové našeho Sdružení. Místem jejich schůzek bude restaurace Beseda v Doubi (doprava městským autobusem č. 6). Do konce roku se uskuteční tři schůzky a to ve dnech 13.7., 21.9. a 9.11. Vítání jsou i nečlenové Sdružení a všichni volyňští krajané, kteří v té době budou na léčeni v Karlových Varech.

● Řada čtenářů a členů nás urguje dotazy, kam mají zasílat finanční dary pro Sdružení, nebo tiskový fond. Zřízení zvláštního konta Zpravodaje v Karlových Varech je v řízení. Jinak své dary posílejte bílankou složenkou, kde v příslušných rubrikách uveďte konstantní symbol - 379, Česká státní spořitelna, oblastní závod Praha, Václavské nám. 42, 113 98 Praha 1 - 125 07 VAKUS PRAHA 5. Pro účet číslo 6044641 - 018.

Ve zprávě pro příjemce uveďte na jaký účel peníze zasíláte. Je možno použít i běžnou žlutou složenku.

● Jak již naši členové byli informováni, připravuje naše Sdružení na září ustavující konferenci. Její příprava si vyžádá hodně práce a to nejen organizační, ale i administrativní. Aby vše bylo možno dobře zvládnout, potřebuje náš tajemník ing. J. Hofman, který tak, jako ostatní funkcionáři Sdružení, vykonává svoji náročnou funkci zdarma, bez odměny, pomoc. Potřebujeme písařky na stroji, ale i další ochotné ruce - například při evidenci členů, vybavování pozvánek a Zpravodaje atd. Obracíme se proto na volyňské Čechy z Prahy a okolí: POMOZTE!

● V minulém čísle našeho Zpravodaje zůstalo mnoho překlepů. Velmi se omlouváme. Chyby byly zaviněny novou technikou sazby. Tyto chyby se již podařilo odstranit a proto doufáme, že kvalita našeho Zpravodaje bude do budoucna bezchybná.

● Uzávěrka příštího čísla bude 15. srpna. Do té doby zašlete redakci své příspěvky, případně návrhy, které chcete zveřejnit v čísle 5.

## BLAHOPŘÁNÍ

Mnoho zdraví k sedmdesátinám a do dalších životů

Stázinko Horníková  
z Bryště

ti přeje přítel, Václav Hybrant  
z Nové Dědiny u Uničova.

## ZPRAVODAJ

Vydává Sdružení Čechů z Volyně a jejich přátel pro potřeby svých členů a funkcionářů. Vychází jako občasník. Rediguje Rostislav Hlaváček, Javorová 361, 360 17 Karlovy Vary. Příspěvky zasílejte na adresu redaktora.

Podávání novinových zásilek povoleno fidejlitelstvím pošt Praha, č.j. 544/91 - P1 z 21. března 1991. Toto číslo vyšlo 8. července 1991. Neprodejné. Tiskne NEOSSET Praha, Michelská 97, Praha 4, tel.: 02 49 8338. Další číslo vyjde začátkem září. MK ČR 5901. MČ 47 858.